

РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА

Опитування біженців з України: потреби, наміри та проблеми інтеграції

© IOM 2022

січень-березень 2023
Звіт по країні та Аналіз даних

Думки, висловлені в цій публікації, належать авторам і не обов'язково відображають погляди Міжнародної організації з міграції (МОМ). Використані позначення та подання матеріалу в уьому звіті не означають вираження будь-якої думки з боку МОМ щодо правового статусу будь-якої країни, території, міста чи області, або їх органів влади, або щодо їх меж чи кордонів. МОМ дотримується принципу, що гуманна та впорядкована міграція приносить користь мігрантам і суспільству. Як міждержавна організація, МОМ співпрацює зі своїми партнерами в міжнародному співтоваристві для того, щоб: допомогти у вирішенні операційних проблем міграції; покращити розуміння питань міграції; заохочувати соціальний та економічний розвиток через міграцію; і підтримувати людську гідність і добробут мігрантів.

Ця публікація стала можливою завдяки підтримці Бюро з питань народонаселення, біженців та міграції (НБМ) Державного департаменту США.

Видавець

Міжнародна організація з міграції Регіональний офіс для Південно-Східної Європи, Східної Європи та Центральної Азії Dampfschiffstrasse 4/10-11, 1030 Відень, Австрія
+43 1 581 22 22

Website: <https://rovienna.iom.int/>

Контакт: ROViennaDataResearch-Newsletter@iom.int

Міжнародна організація з міграції Країновий офіс в Республіці Молдова

Le Roi Business Center, вулиця Сфатул Церій 19, 9 поверх, Республіка Молдова
+373 (6) 800 33 11

Website: <https://moldova.iom.int/>

Контакт: IOMMoldovaDTM@iom.int

Цей звіт було видано без офіційного редагування МОМ.

Фото на обкладинці: Розмова обліковця МВП МОМ з біженцями з України в пункті пропуску Паланка, Республіка Молдова. © ІОМ 2022

Цитата: Міжнародна організація з міграції (МОМ), травень 2023 року. МВП Молдова “Опитування біженців з України: потреби, наміри та проблеми інтеграції” МОМ, Кишинів. Для отримання додаткової інформації щодо умов звітів МВП та інформаційних продуктів, будь ласка, зверніться до: <https://dtm.iom.int/terms-and-conditions>
Дата випуску: 15 травня 2023 року

© ІОМ 2023

Деякі права захищено. Ця робота доступна за умовами [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 IGO License \(CC BY-NC-ND 3.0 IGO\)](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode).*

Мля ознайомлення з додатковими характеристиками, дивитесь [Авторські права та Умови використання](#).

СТ публікацію не можна використовувати, публікувати чи розповсюджувати в першу чергу для ці лей, спряюваних на отримання комерційної вигоди чи грошової винагороди, за винятком освітніх цілей, напр. включення до підручників.

Дозволи: Запити на комерційне використання або додаткові права та ліцензування слід надсилати на pMICTcatTons@Tom.int.

* <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/legalcode>

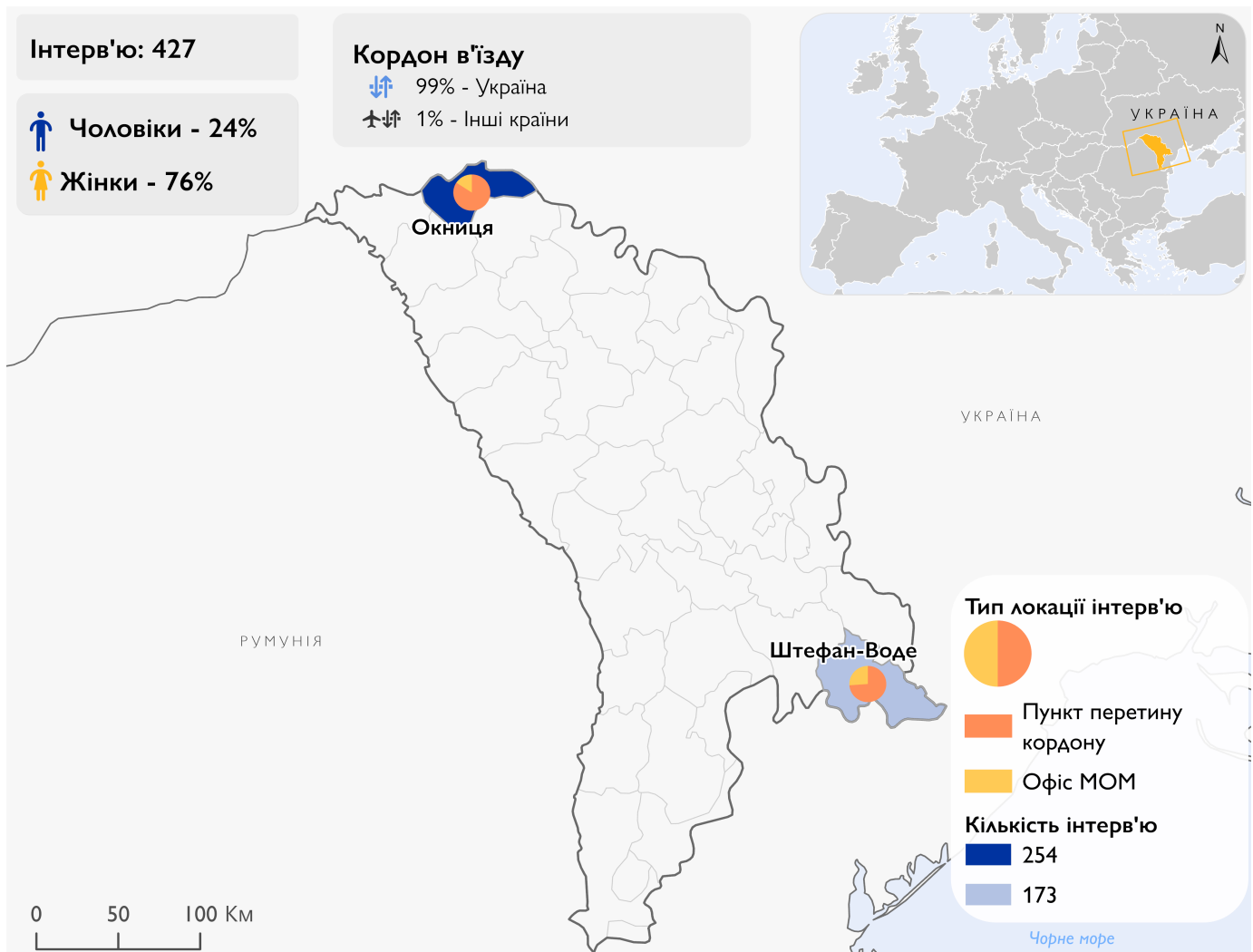
ЗМІСТ

1. Соціально-демографічний опис	5
Область (регіон) походження	5
Стать і вік	6
Сімейний стан	6
Документи, які були в наявності на момент опитування	7
Середній час перебування за межами України з моменту первинного переміщення	7
2. Наміри	8
Намір переїхати в інше місце або залишитися у даному місці	8
Запланована тривалість перебування у поточному місці	9
Запланована область призначення в Україні та причини повернутися	9
Нагальні потреби після повернення	9
Запланована країна призначення	10
Причини обрати Республіку Молдова чи інші країни як пункт призначення	10
3. Освіта і працевлаштування: опис і перспективи	11
Основна розмовна мова	11
Інша розмовна мова (и)	11
Рівень освіти	11
Статус зайнятості до виїзду з України порівняно з поточним	12
4. Послуги реєстрації та інтеграції	14
Поточний міграційний статус	14
Доступ до фінансів	14
Консульські послуги	15
5. Нагальні потреби та отримана допомога	16
Нагальні потреби біженців у Республіці Молдова	16
Нагальні потреби біженців, які мають намір потрапити в інші країни	17
Допомога отримана під час подорожі	17
Сфери, у яких потрібна інформація для отримання додаткової допомоги	17
6. Проблеми в країні переміщення	18
Досвід дискримінації	18
Проблеми інтеграції	18
7. Поточний склад групи	19
Спосіб подорожі	19
Подорожі з людьми з вадами здоров'я та інвалідністю	19
8. Методологія	20
Реалізація та обмеження на рівні країни	20

КЛЮЧОВІ ВИСНОВКИ

- **Топ областей походження:** Одеська (25%), Вінницька (17%), Миколаївська (11%), Київська (11%), Дніпропетровська (6%), Харківська (4%).
- **Наміри переїхати:** оселилися або планують оселитися в Республіці Молдова (49%), транзитом до іншої країни (45%), переважно до Румунії, Німеччини та Канади. Повернення додому в Україну (4%).
- **Статус зайнятості:** зайнятий (4%), працівники з погодинною оплатою праці (2%), безробітний та в пошуку роботи (23%), декретна відпустка (9%)
- **Топ потреб:** грошове забезпечення (41%), (23%), предмети особистої гігієни (19%), медичні послуги (14%), їжа (13%).
- **Основні сфери отриманої допомоги:** запаси харчування (74%), проблеми особистої гігієни (66%), фінансова підтримка (62%), одяг та взуття (30%).
- **Основні проблеми інтеграції:** фінансові питання (37%), житлові умови (23%), мова (7%), нестача харчування (4%).
- **Жінки-біженки:** жінки, які подорожують з дітьми (78%), вагітні або годуючі (7%).

Мапа 1: Республіка Молдова, пункти перетину кордону та місця опитування

Ця карта призначена лише для ілюстрації. Наведені межі та назви, а також позначення, використані на цій карті, не означають офіційного схвалення чи прийняття МОМ.

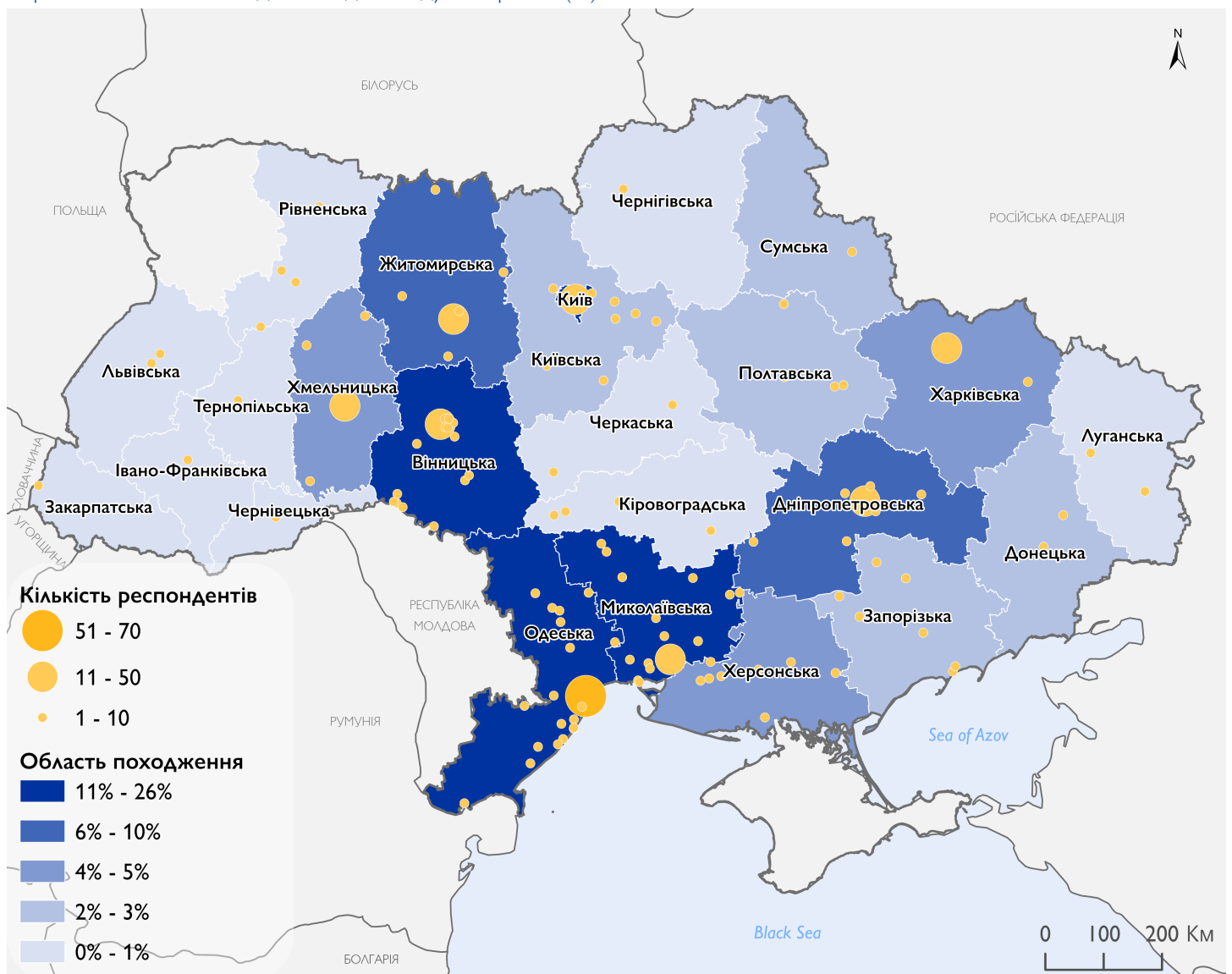
1. Соціально-демографічний опис

Область (регіон) походження

Сімдесят два відсотки респондентів приїхали лише з шести областей, розташованих у південно-західній частині України, тоді як решта 28% приїхали з їхніх регіонів України. Це Одеська (26%), Вінницька (17%), Миколаївська (11%), Київська (11%) та Дніпропетровська (7%) області. Решта 28% повідомили, що проживають в інших 19 регіонах

України. До них входять Житомирська (6%), Харківська (4%), Херсонська (3%), Хмельницька (3%), Київська область (2%), Запорізька (2%), Полтавська (2%), Сумська, Донецька, Черкаська, Кіровоградська, Рівненська, Луганська (по 1%). Південно-східна Україна – це територія, яка найбільше постраждала від війни.

Карта 2: Область походження до виїзду з України (%)

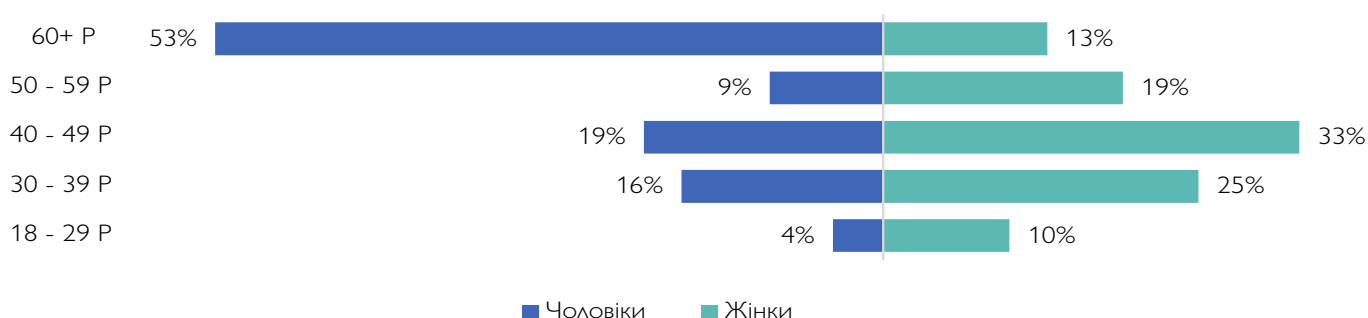
Ця карта призначена лише для ілюстрації. Наведені межі та назви, а також позначення, використані на цій карті, не означають офіційного схвалення чи прийняття МОМ.

Стать і вік

Сімдесят шість відсотків респондентів були жінками, а 24 відсотки – чоловіками. Гендерне співвідношення було різним у двох місцях, де проводилися опитування. У Штефан-Воде 93 відсотки становили жінки, а в Окниці – 64 відсотки. Середній вік опитаних склав 47 років.

У середньому жінки були молодшими за чоловіків (45 років для жінок проти 55 років для чоловіків). Частка людей похилого віку була вищою серед чоловіків (53%), ніж жінок (13%). Більше половини всіх жінок (58%) були у віці від 30 до 49 років, тоді як лише третина опитаних чоловіків була у цій віковій категорії (35%).

Діаграма 1: Вік, за статтю та всього (%)

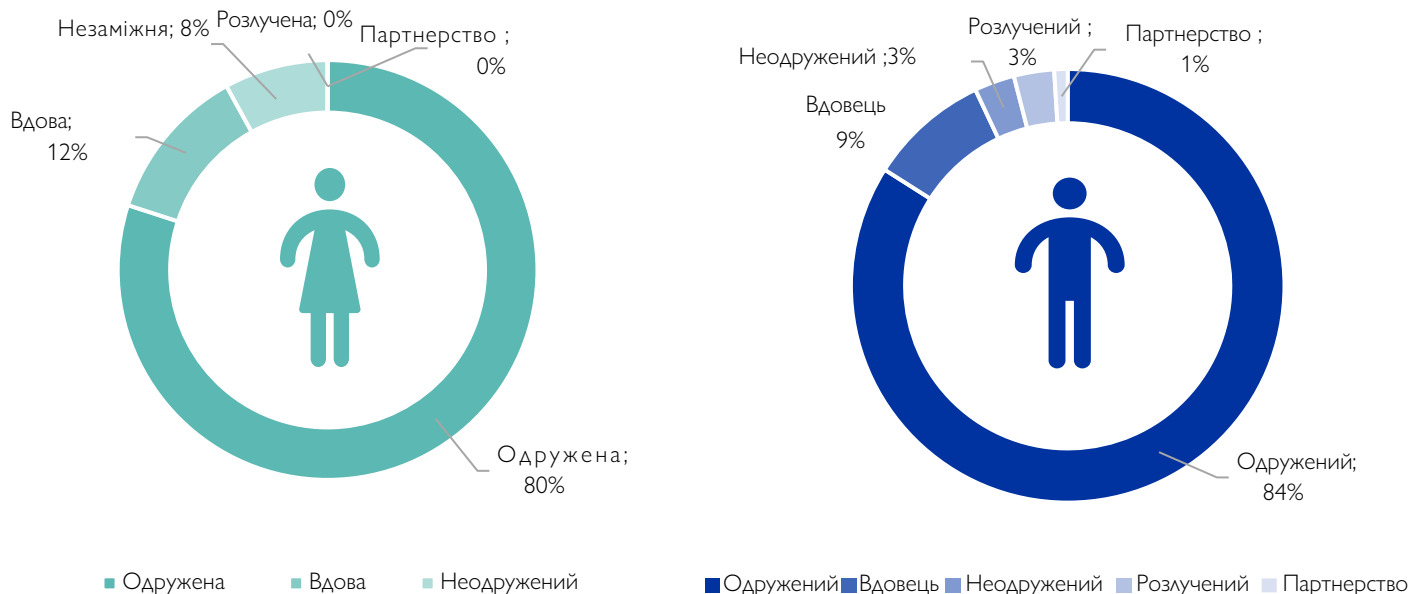

Сімейний стан

Із загальної вибірки 81 відсоток повідомили, що перебувають у шлюбі, а 11 відсотків – овдовіли. Решта вісім відсотків були неодруженими (7%) або розлученими (1%). Лише двоє респондентів заявили про партнерство. Частка одружених була дещо вищою серед чоловіків, ніж серед жінок,

(84% проти 80%), а овдовілих жінок більше, ніж чоловіків (12% проти 9%). Частка самотніх жінок була вищою, ніж частка самотніх чоловіків (8% проти 3%). Лише три відсотки чоловіків і менше одного відсотка жінок заявили, що вони розлучені.

Діаграма 2: Сімейний стан, за статтю та всього (%)

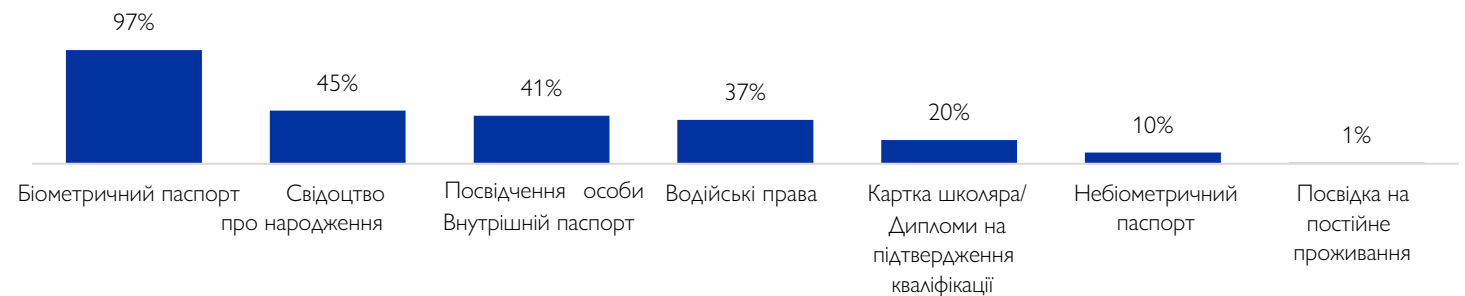

Документи, які були в наявності на момент опитування

Більшість респондентів (97%) прибули до Республіки Молдова з біометричними паспортами. Багато хто також мав із собою свідоцтва про народження (45%),

посвідчення особи (41%) та водійські права (37%). Ще 20% мали при собі сертифікати про освіту, 10% - небіометричний паспорт і один відсоток - посвідку на постійне проживання.

Діаграма 3: Документи, якими володіли респонденти на момент опитування (%) (можливо більше однієї відповіді)

Середній час перебування за межами України з моменту первинного переміщення

Тривалість переміщення визначається різницею в часі між датою опитування та датою прибуття в Республіку Молдова. Більшість респондентів були переміщені на початку 2022 року, коли почалася війна в Україні, 26 відсотків прибули до Республіки Молдова в період з лютого по березень 2022 року.

Це означає, що на момент опитування вони провели за межами України близько року.

Кількість прибулих коливалася від 3 до 9 відсотків з квітня по грудень, але 45 відсотків респондентів, які прибули в цей період, мали на увазі перебування від 3 до 11 місяців.

Кожна третя особа прибула до Республіки Молдова протягом двох місяців після початкового переміщення (29%), а в середньому респонденти провели у переміщенні вісім місяців.

Таблиця 1: Приблизний час, проведений у переміщенні до дати співбесіди (%)

Дата з моменту первинного переміщення	Приблизна витрата часу до дати співбесіди	% респондентів
Лютий-22	13 місяців	10%
Березень-22	12 місяців	16%
Квітень-22	11 місяців	8%
Травень-22	10 місяців	9%
Червень-22	9 місяців	4%
Липень-22	8 місяців	4%
Серпень-22	7 місяців	5%
Вересень-22	6 місяців	3%
Жовтень-22	5 місяців	4%
Листопад-22	4 місяця	5%
Грудень-22	3 місяця	3%
Січень-23	2 місяця	0%
Лютий-23	1 місяць	3%
Березень-23	менше 1 місяця	26%

2. Наміри

Намір переїхати в інше місце або залишитися в поточному місці

Майже половина респондентів повідомили, що мають намір залишитися в Республіці Молдова (42% оселилися або вже проживали в країні, а 7% планували залишитися або оселитися). Близько 45 відсотків прямували транзитом до іншої країни, а чотири відсотки мали мету повернутися в Україну. Один відсоток заявив, що має постійне місце проживання не в Україні чи Молдові, а решта-один

відсоток не знає. Дані, дезагреговані за статтю, показують, що респондентки-жінки дещо частіше, ніж їхні колеги-чоловіки, осідають або проживають у Республіці Молдова (44 проти 37%), тоді як чоловіки частіше повертаються в Україну (7% проти 3%). Пропорції залишаються відносно однаковими між жінками та чоловіками, які мають намір іхти транзитом (45% жінок та 44% чоловіків).

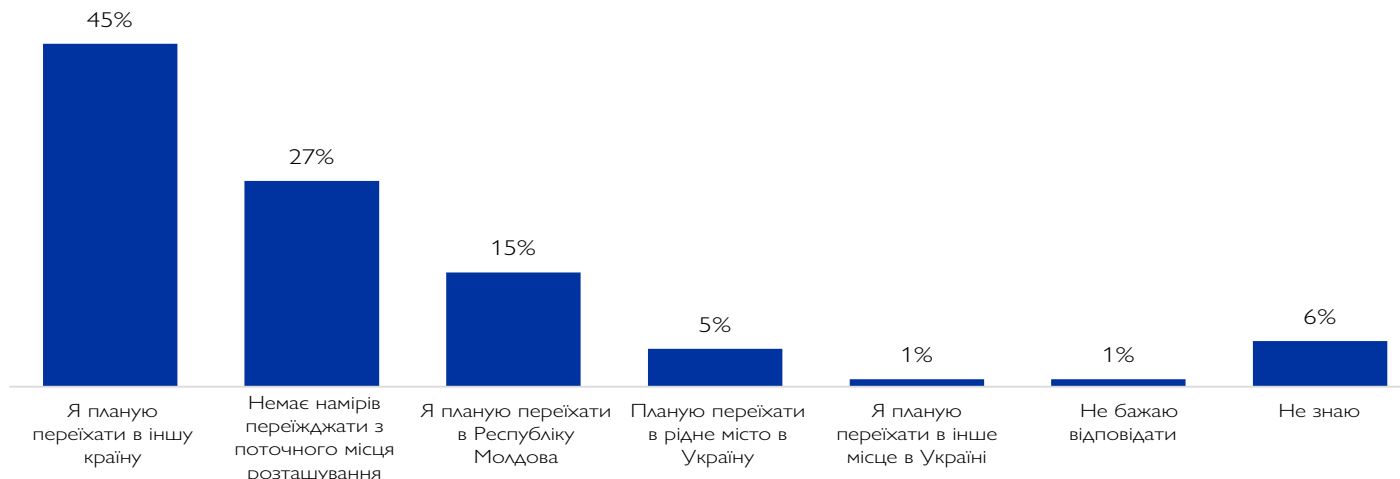
Діаграма 4: Намір респондентів оселитися або проїхати транзитом через Республіку Молдова, за статтю та загальною кількістю (%)

У той час як 45 відсотків повідомили, що вони дійсно мають намір переїхати до іншої країни, 27 відсотків повідомили, що не мають наміру переїжджати з даного місця проживання, 15 відсотків мають намір переїхати в межах

Республіки Молдова, 5 відсотків планують переїхати до місця свого походження в Україні, один відсоток планував переїхати в інше місце в Україні, а 7 відсотків не знали або воліли не відповідати.

Діаграма 5: Намір респондентів переїхати з поточного місця розташування, за статтю та всього (%)

Запланована тривалість перебування в поточному місці

З тих, хто мав намір переїхати в Республіку Молдова (65 респондентів), 29 відсотків мали намір залишитися більше одного року 28 відсотків – від трьох до шести місяців, 20 відсотків – від одного до

трьох місяців, 12 відсотків – від шести місяців до одного року, вісім відсотків менше одного тижня і 2 відсотки до місяця.

Запланована область призначення в Україні та причини повернутися

З 23 респондентів, які бажають повернутися в Україну, 20 мали намір повернутися до попередньої області походження та 3 до іншої області (дві особи

до Вінницької області та одна до Одеської області). З тих, хто мав намір повернутися, двоє від самого початку виїхали з Миколаївської, а один — з Полтавської області.

Таблиця 2: Причини повернення в Україну, за статтю (N=23)
(можливо більше однієї відповіді)

Перелічені причини	Жінки	Чолов.	Всього
Возз'єднання з родиною	6	2	8
Брак ресурсів	6	2	8
Доступ до основних послуг	1	1	2
Шопінг за кордоном	2	0	2
Забезпечити безпеку сім'ї	2	0	2
Допомогти сім'ї	1	0	1
Відсутність роботи	1	0	1
Відсутність притулку	1	0	1
Покращення ситуації в Україні	1	0	1
Допомогти родині виїхати	1	0	1
Не бажають відповідати	2	0	2

Більше половини респондентів мали намір повернутися в Україну, як тільки дозволять умови (58%), 38% мали намір повернутися незалежно від того, як зміниться ситуація, і близько чотирьох відсотків не знали. Лише 4 респонденти, троє чоловіків і одна жінка, повідомили, що не мають

Найпоширенішими причинами для повернення в Україну були возз'єднання з сім'єю (зазначили 8 осіб), відсутність ресурсів (8 осіб), доступ до основних послуг (2 особи) та перевезення сім'ї в безпечне місце (2 особи). Іншими причинами були: допомога родині, відсутність роботи, відсутність притулку та покращення ситуації в Україні (зазначили по одній особі). Жінки найчастіше поверталися в Україну для возз'єднання з родиною або через брак ресурсів (6 респондентів-жінок проти двох чоловіків).

наміру повертатися додому тому, що або не можуть цього зробити (2 особи), або не хочуть (2 особи). Частка тих, хто повідомив, що «не мають наміру повертатися додому» або тих, хто не впевнений у своїх майбутніх намірах, було більше серед жінок, ніж серед чоловіків (12% проти 2%).

Діаграма 6: Намір респондентів повернутися в Україну, коли буде безпечно, за статтю та всього (%)

Нагальні потреби після повернення

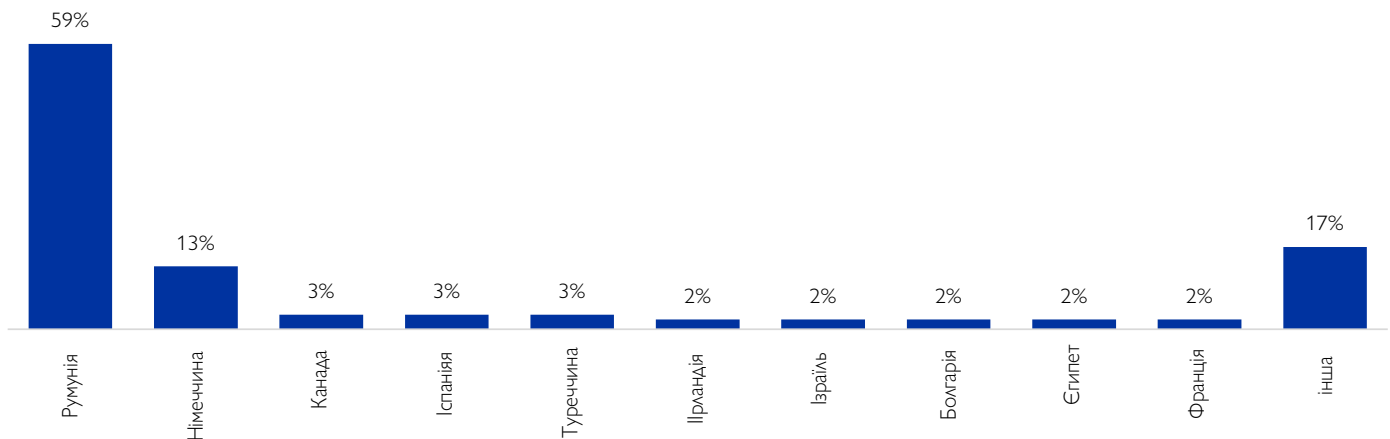
З тих, хто має намір повернутися (N=23), 8 осіб вказали, що їхньою основною потребою після повернення буде грошова підтримка. Далі йшло житло (5 осіб), медичні потреби (2 особи) та

інформація (одна особа). Більше жінок потребують грошової підтримки після повернення (6 жінок проти 2 чоловіків).

Запланована країна призначення

Серед тих, хто повідомив про намір переїхати в іншу країну (N=189), більше половини їдуть до Румунії (59%), далі йдуть Німеччина (13%), Канада, Іспанія, Туреччина (по 3%), Ірландія, Ізраїль, Болгарія, Єгипет і Франція (по 2%) та інші напрямки (17%).

Діаграма 7: Запланована країна призначення (%) N=189

Причини обрати Республіку Молдова або іншу країну призначення

Для 208 респондентів, які повідомили про свій намір залишитися або оселитися в Республіці Молдова, головними причинами залишитися були родина та родичі (18%) або друзі в цьому регіоні (13%). Інші причини включали кращу систему захисту (5%), інші люди з групи, які подорожують туди (3%), пропозиції роботи, отримані в країні/місці (3%), кращі можливості працевлаштування (1%), інші причини (1%). Для більшості респондентів, які проїжджали лише транзитом

через Республіку Молдова або повідомили, що проживають в інших країнах (194 особи), родина чи родичі також були основною причиною вибору цього пункту призначення (44%). Інші причини включали кращу систему захисту (31%), інші люди з групи, які подорожували туди (16%), друзів у цьому регіоні (16%), пропозицію про роботу, отриману в країні або місці (6%), розміщення через національний/місцеві органи влади (6%) та інші причини (7%).

Діаграма 8: Причини вибору Республіки Молдова як країни призначення, за статтю (%) (N=208) (можливо більше однієї відповіді)

Діаграма 9: Причини вибору інших країн призначення, за статтю (%) (N=194) (можливо більше однієї відповіді)

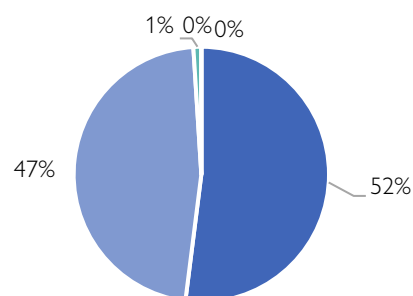

3. Освіта і працевлаштування: опис і перспективи

Основна розмовна мова

52 відсотки респондентів розмовляли російською мовою як основною. Далі йшла українська з 47 відсотками відповідей. Іншими мовами (англійською, румунською та азербайджанською) розмовляли менше одного відсотка.

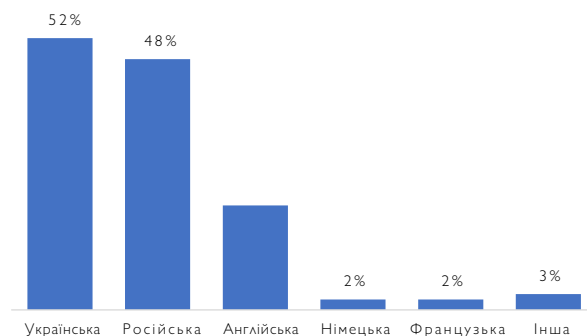
Діаграма10: Основна розмовна мова (%)

Інша розмовна мова(и)

52 відсотки респондентів розмовляють українською мовою як додатковою. Далі йдуть російська (48%), англійська (20%), німецька (4%), французька (2%). Іншими мовами, зазначеними респондентами, були румунська, іспанська та азербайджанська (по 1%).

Діаграма 11: Інші розмовні мови (%) можливо більше однієї відповіді

Рівень освіти

На момент опитування 18 відсотків мали ступінь бакалавра, магістра або доктора наук, а 5 відсотків отримали спеціальну освіту (коледжі). Близько 21 відсотка мають повну середню освіту, а 46 відсотків – неповну середню освіту. Близько десяти відсотків отримали лише початкову освіту (9%) або не отримали жодної (1%). Жінки-респонденти частіше, ніж їхні колеги-чоловіки, отримували вищу спеціальну освіту як найвищий рівень освіти (19% проти 10%), тоді як респонденти-чоловіки дещо частіше, ніж респонденти-жінки, отримували інший рівень післясередньої або повної середньої освіти як їхній найвищий рівень освіти (7% проти 5% і 25% проти 20%).

частіше, ніж їхні колеги-чоловіки, отримували вищу спеціальну освіту як найвищий рівень освіти (19% проти 10%), тоді як респонденти-чоловіки дещо частіше, ніж респонденти-жінки, отримували інший рівень післясередньої або повної середньої освіти як їхній найвищий рівень освіти (7% проти 5% і 25% проти 20%).

Діаграма12: Рівень освіти за статтю та всього (%)

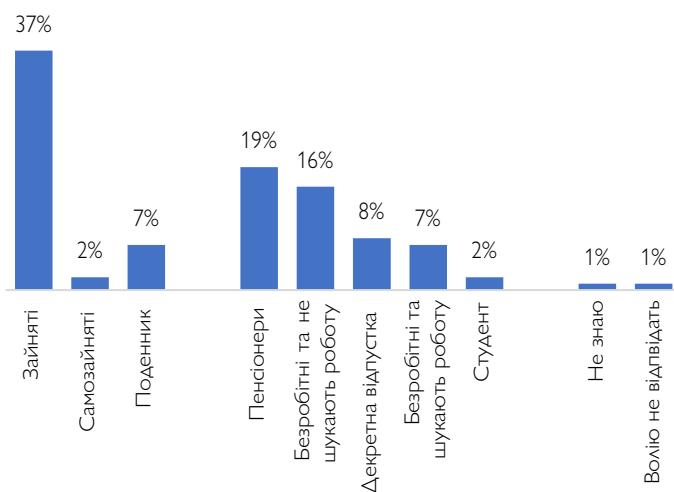

Статус зайнятості до виїзду з України порівняно з поточним

З усієї опитаної групи було 37% працевлаштованих до виїзду з України. Серед них жінки частіше були зайняті, ніж чоловіки, з рівнем зайнятості 43% для жінок і 19% для чоловіків. Крім того, 19% опитаних були пенсіонерами, а серед жінок до цієї категорії належало лише 13%. Сім відсотків вибірки були безробітними та шукали роботу до виїзду з України, а шістьнадцять відсотків були безробітними, але не шукали роботу. Решта (21%) були або поденниками (7%), або студентами (2%), самозайняті особи (2%) або перебували у декретній відпустці (8%).

Оскільки Республіка Молдова є транзитною країною для майже половини мігрантів, важливо оцінити статус зайнятості

Діаграма 13: Статус зайнятості респондентів до війни в Україні (%) (N=421)

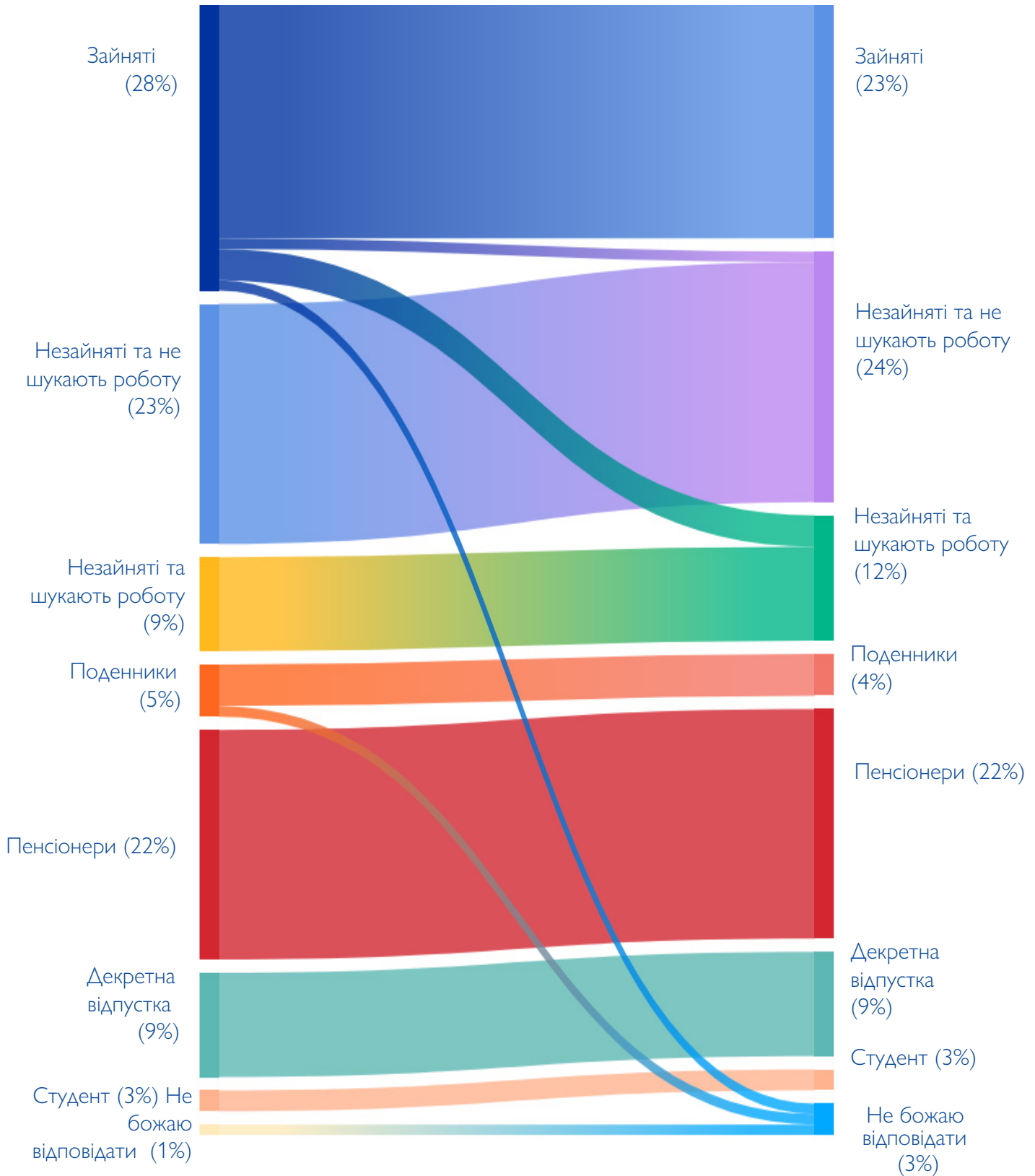
Загалом у Республіці Молдова на даний момент було зайнято 45 осіб, з яких по 20% зайнято у секторах харчування та охорони здоров'я/соціальних послуг. Інші сектори зайнятості включають адміністративну підтримку (16%), інші послуги (16%), фінанси та страхування (9%), домашню роботу, інформацію та зв'язок (по 4%). Решта були зайняті в таких сферах, як освіта, оптова та роздрібна торгівля тощо.

тих, хто оселився в країні і не має наміру виїжджати за кордон (180 респондентів). Серед тих, хто не має наміру виїжджати за кордон з Республіки Молдова, 28% раніше працювали в Україні або були поденниками (5%). Пенсіонери становили 22%, а безробітні та не шукали роботу – 23%. Інші 9% були безробітними та шукали роботу. На момент опитування 23% респондентів були зайняті (28% жінок та 7% чоловіків). Частка безробітних та тих, хто шукає роботу, була вищою серед жінок (15%), ніж чоловіків (2%). Кількість безробітних і тих, хто не шукає роботу, була дещо вищою, ніж до переміщення (24%), причому кількість жінок у цій категорії менша, ніж кількість чоловіків (23% проти 28%). Серед осіб, які були зайняті до виїзду з України (N=194), 22 відсотки працювали у сфері розміщення та харчування, 12 відсотків у адміністративній підтримці, 9 відсотків у фінансах та страхуванні, 8 відсотків у сфері охорони здоров'я та соціальної роботи. Решта 49 відсотків працювали в інших сферах, таких як послуги, освіта, дослідження, домашня праця, інформація та зв'язок серед інших сфер зайнятості в Україні. Топ-6 професій українських біженців у Республіці Молдова: розміщення та харчування (20%), охорона здоров'я та соціальна робота (20%), адміністративна підтримка (16%), фінанси та страхування (9%), домашня робота (4%), інформація та зв'язок (4%), інше (27%).

Діаграма 14: Топ-6 професій українських біженців у Республіці Молдова (%) (N=45) N=215

Діаграма 15: Статус зайнятості респондентів до війни в Україні та їх поточний статус зайнятості в Республіці Молдова (%) (N=180)

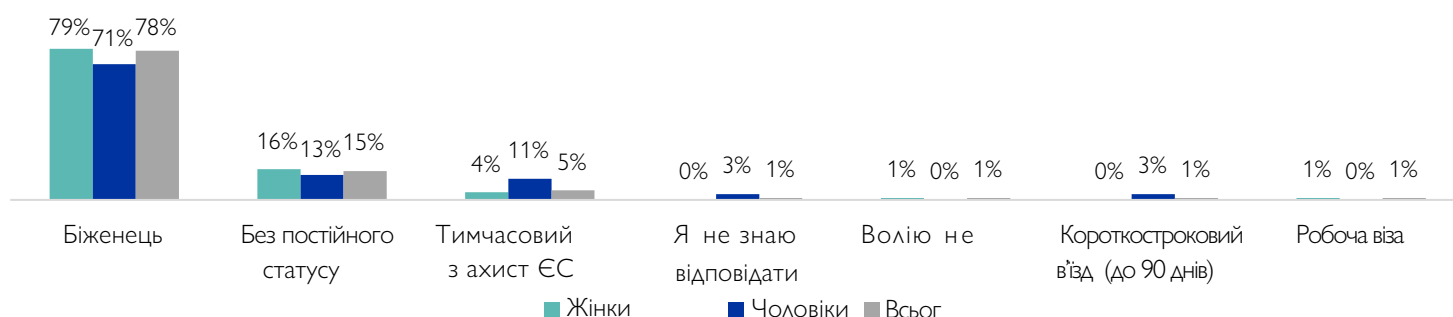
4. Послуги реєстрації та інтеграції

Поточний статус

Сімдесят вісім відсотків респондентів заявили, що мають статус біженця в Республіці Молдова, а 15 відсотків не мають постійного статусу. Близько п'яти відсотків повідомили, що мають тимчасовий захист ЄС. Жінки-респонденти дещо частіше мали

статус біженця (79% проти 71%), тоді як чоловіки частіше отримували тимчасовий захист ЄС (11% проти 4%). Менше двох відсотків респондентів перебували в Республіці Молдова з короткостроковою візою або дозволом на роботу.

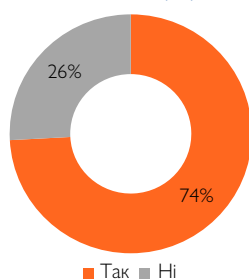
Діаграма 16: Міграційний статус, за статтю та всього (%), N=178

Доступ до фінансів

Вісімдесят чотири відсотки респондентів, які проживають у Республіці Молдова, мали змогу знімати гроші за допомогою іноземної кредитної/дебетової картки після виїзду з України, а шістьнадцять відсотків – ні.

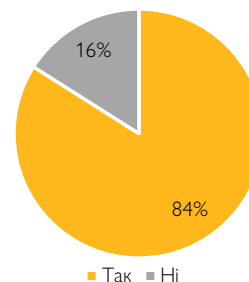
Діаграма 18: Відкрили особистий банківський рахунок в Республіці Молдова (%), N=178

Діаграма 19: Причина невідкриття особистого банківського рахунку в Республіці Молдова (%) N=46

Діаграма 17: Можливість зняття грошей за допомогою іноземної дебетової/кредитної картки (%), N=178

Майже три чверті респондентів мали особистий банківський рахунок у Республіці Молдова на момент опитування. Двадцять шість відсотків не мали.

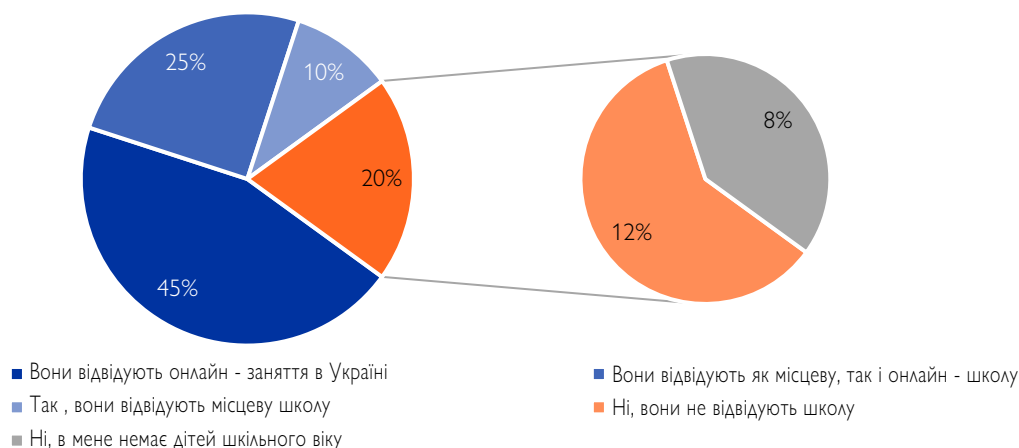
З тих, хто вказав, що не відкривав особистий банківський рахунок у Республіці Молдова, 50% сказали, що їм не було потреби це робити.

Ще 24 відсотки не знали, як це зробити, 13 відсотків планували відкрити, одинадцять відсотків планували звільнитися, а 2 відсотки не мали права.

З тих респондентів, які мали дітей, 51 вказали, чи навчаються вони в школах чи дитсадках. З них 45 відсотків зазначили, що змогли зарахувати своїх дітей до онлайн-навчання в Україні.

Ще двадцять п'ять відсотків мали дітей, які були зараховані та відвідували як онлайн, так і

Діаграма 20: Зарахували дітей до навчального закладу (%) N=51

місцеві школи, тоді як лише 10 відсотків змогли записати своїх дітей до місцевих шкіл. Вісім відсотків заявили, що їхні діти не досягли шкільного віку. Решта 12 відсотків не змогли зарахувати своїх дітей до жодного навчального закладу на момент опитування.

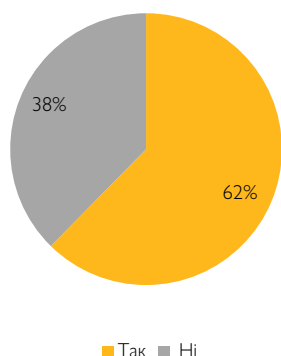
З тих, хто вказав, що вони не змогли зарахувати своїх дітей до навчального закладу (N=6), троє заявили, що планують покинути Республіку Молдова. Інші 3 респонденти сказали, що вони ще

не знайшли, куди записати своїх дітей на момент оцінювання (одна особа), що вони планують зараховувати (одна особа) або мають інші невказані причини (одна особа).

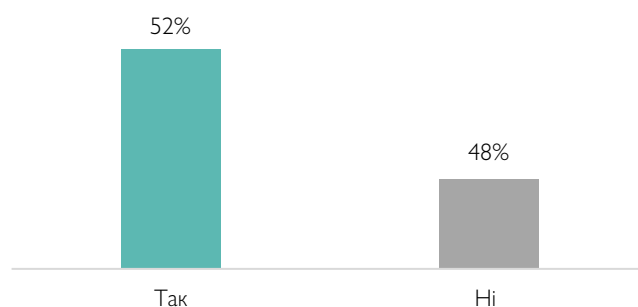
Консульські послуги

Шістдесят два відсотки респондентів зазначили, що вони знають, як зв'язатися з консульським представником. Тридцять вісім відсотків не знають. З них (N=178) 52 відсотки вказали, що вони зверталися за консульською підтримкою під час оцінки, а ще 48 відсотків – ні.

Діаграма 22: Знає, як зв'язатися з консульським представником? (N=178)

Діаграма 21: Звернувся за консульською підтримкою в Республіці Молдова (%) N=178

5. Нагальні потреби та отримана допомога

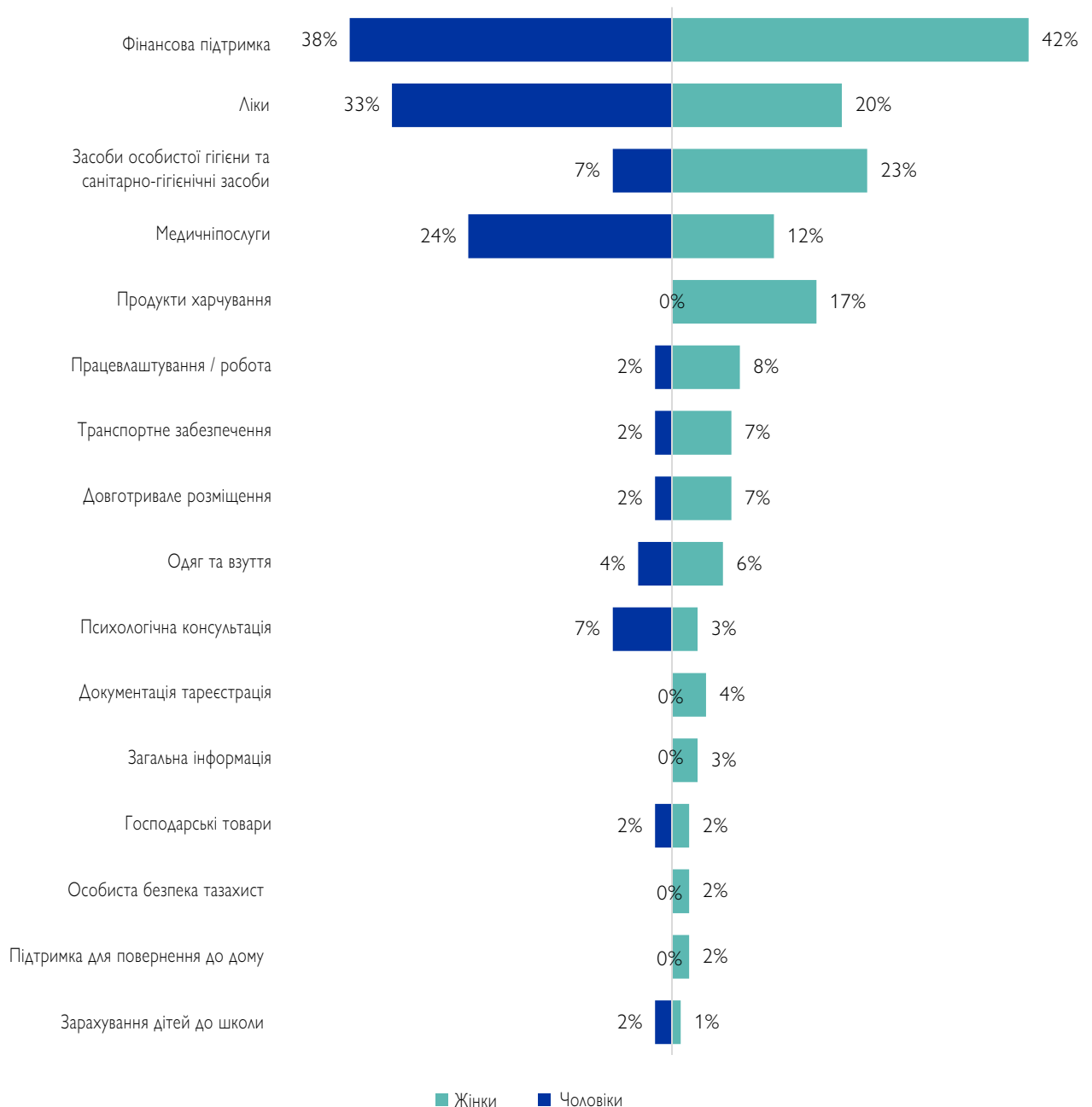
Нагальні потреби біженців у Республіці Молдова

Серед тих, хто мав намір залишитися в Республіці Молдова, близько половини респондентів (49%) повідомили про фінансову підтримку як про свою найбільшу потребу, що становить 41% від загальної кількості. Після фінансової підтримки до п'ятірки

потреб увійшли ліки (по 23%), засоби особистої гігієни та санітарно-гігієнічні засоби (19%), медичні послуги (14%) та працевлаштування або робота (7%). Лише 38 відсотків респондентів повідомили, що не потребують іншої гуманітарної допомоги.

ГОЛОВНИХ

Діаграма 23: Основні зазначені потреби респондентів, які мають намір залишитися в Республіці Молдова (%) (можливо більше однієї відповіді)

Дві третини жінок потребували гуманітарної допомоги, а серед чоловіків – лише половина. Більше жінок повідомили про потребу в грошових коштах та особистих гігієнічних та санітарних засобах, ніж чоловіки (42% проти 38% та 23% проти 7% відповідно). Чоловіки більше потребували

потребували ліків, медичних послуг та психологічної консультації, ніж жінки (33% проти 20%, 24% проти 12% та 7% проти 3% відповідно). Майже п'ята частина жінок потребувала продуктів харчування (17%), тоді як для чоловіків ця частка була надзвичайно низькою..

Нагальні потреби біженців, які мають намір потрапити в інші країни

Серед тих, хто мав намір потрапити в інші країни, окрім Республіки Молдова, найбільш нагальні потреби на момент інтерв'ю відображали необхідні речі, яких їм бракувало, коли вони прямували через Республіку Молдова. Серед першочергових потреб були

фінансова підтримка (40%), особисті санітарно-гігієнічні засоби (38%), продукти харчування (24%), ліки (17%), медичні послуги (16%), житло (14%), господарські товари (10%), транспортне забезпечення (10%), документація та реєстрація (7%), одяг та взуття (7%), мовні курси (4%), працевлаштування (3%).

Допомога отримана під час подорожі

Шістьдесят вісім відсотків респондентів вказали, що отримували гуманітарну допомогу під час своєї подорожі та в Республіці Молдова, а 32 відсотки – ні. Ще вісімдесят відсотків зазначили отримання ваучерів. Релевантними сферами, де респонденти отримували допомогу, були продукти харчування та харчування (74%), особиста гігієна (66%), фінансова підтримка (62%), одяг і взуття (30%), безкоштовний транспорт (26. %), ваучерів (17), проживання (17%), психологічне консультування (3%). Меншою мірою респонденти отримували допомогу у вигляді іграшок для своїх дітей (1%).

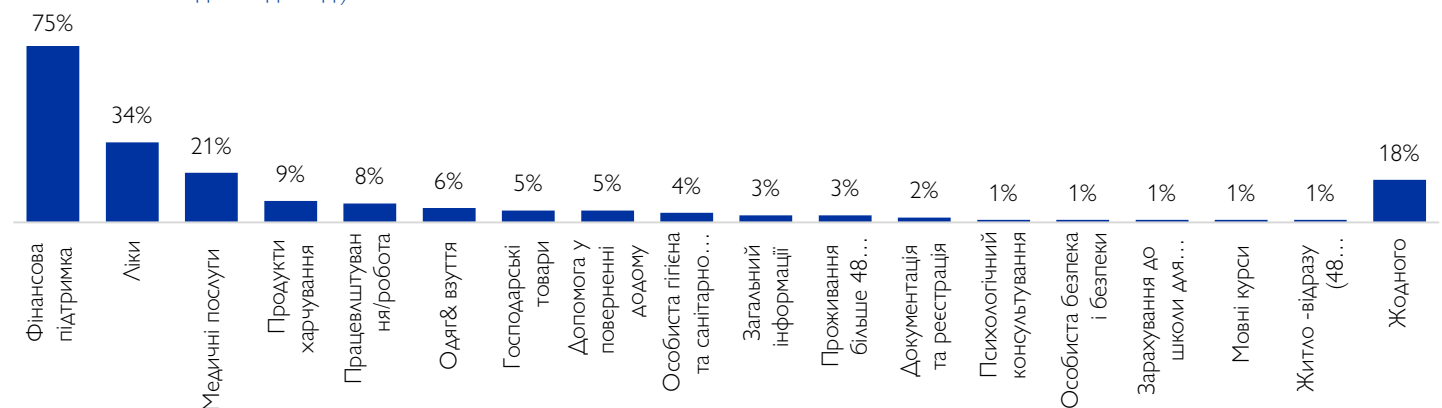
Сфери, у яких потрібна інформація для отримання додаткової допомоги

З тих, хто вказав, що не знає, де знайти допомогу (26% від загальної вибірки), 75% вказали на потребу в інформації про те, як отримати фінансову підтримку, щоб краще орієнтуватися у переміщенні. Інші 55 відсотків вказали ліки та

додаткова інформація, щоб знайти підтримку. Інші сфери, де більше інформації бракувало, це продукти харчування (9%), зайнятість (8%), одяг/взуття (6%), господарські товари (5%), допомога у поверненні додому (5%), особиста гігієна та санітарно...

медичні послуги як інші сфери, де потрібна

Діаграма 25: Сфери, у яких потрібно більше інформації для допомоги (%) N=110 (можливо більше однієї відповіді)

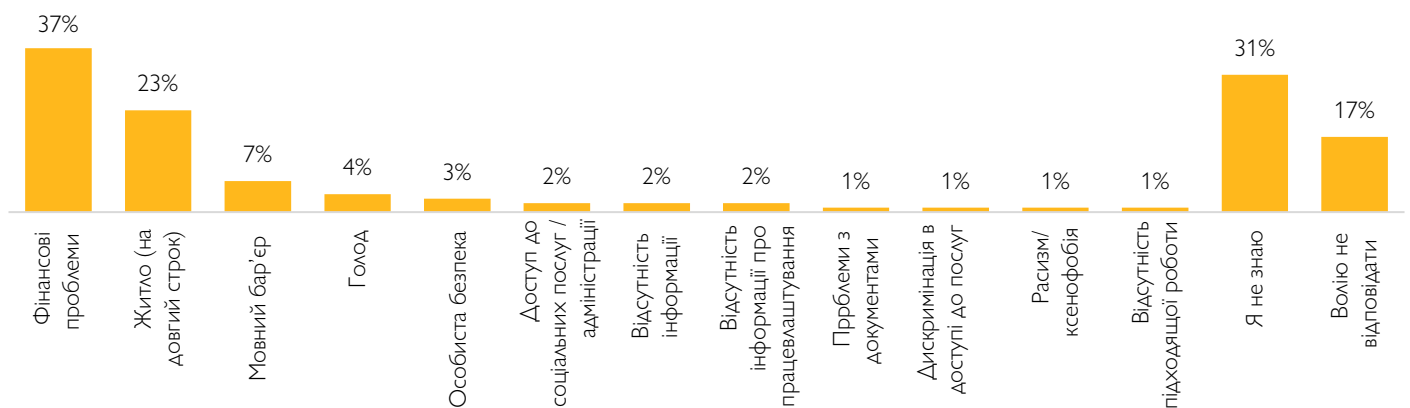
6. Проблеми в країні переміщення

Досвід дискримінації та проблеми інтеграції

Одна жінка-респондент заявила, що стикалася з ситуаціями, які становлять дискримінацію за національністю, етнічною приналежністю, статтю, сексуальною приналежністю та/або релігією, а двоє респондентів не надали відповіді. Тридцять сім відсотків респондентів зазначили фінансові проблеми як головну проблему інтеграції. Далі йдуть відсутність довгострокового житла (23%), мовні бар'єри (7%), голод (4%), особиста безпека (3%), доступ до

Діаграма 26: Топ 12 проблем інтеграції (%), N=178

соціальних послуг/адміністрації, відсутність інформації про можливості працевлаштування (по 2%). Іншими проблемами, які зазначали респонденти, що перешкоджали їхній інтеграції в Республіку Молдова, були: проблеми з документами (1%), дискримінація в доступі до послуг, проживання (1%), расизм або ксенофобія (1%), відсутність підходящої роботи (1%), визнання інвалідності (менше одного відсотка). Третина респондентів не знали, як відповісти на це запитання, а 17% воліли не відповідати.

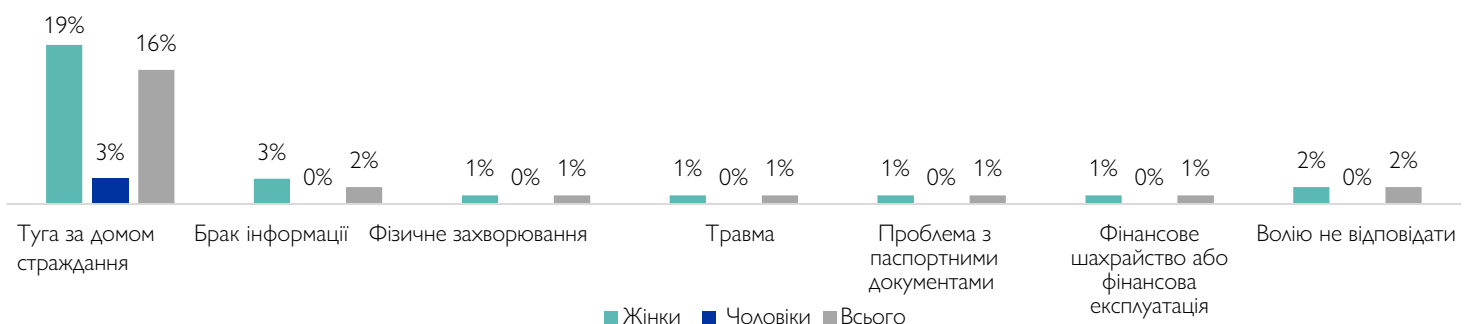

Зі 178 респондентів, які оселилися в Республіці Молдова, 16 відсотків повідомили, що відчували тугу за домом або страждання, 2 відсотки мали брак інформації, 1 відсоток фізичне захворювання, 1 відсоток травми, 1 відсоток проблеми з документами, що засвідчують особу, і один відсотків зазнали фінансового шахрайства або фінансової експлуатації.

Найбільше хвилювання погубили жінки: 23 відсотки жінок повідомили, що стикаються з проблемами такого роду, і лише три відсотки чоловіків. Вісімдесят один відсоток респондентів повідомили, що не зазнавали жорстокого поводження, насильства, дискомфорту чи експлуатації (97% чоловіків і 77% жінок).

Діаграма 27: Досвід жорстокого поводження, насильства, дискомфорту чи експлуатації (%), N=178

(можливо більше однієї відповіді)

7. Поточний склад групи

Спосіб подорожі

Близько 50% опитаних виїхали з України групою людей, а решта 50% подорожували поодиночці. Розподіл респондентів-жінок і чоловіків, які подорожували групою, був подібним (50% проти 52% відповідно).

З тих, хто подорожував у групі (N=211), 87 відсотків подорожували з родиною, 14 відсотків з родичами або друзями, два відсотки з колегами і один відсоток із сусідами. Крім того, більше половини всіх респондентів, які подорожували групою, подорожували принаймні з однією дитиною (66%). Жінки взяли на себе більшу відповідальність за

Подорожі з людьми з вадами здоров'я та інвалідністю

Серед 421 респондента 7% повідомили, що подорожували з особою або були особою з серйозними захворюваннями чи особливими потребами (18% чоловіків і 3% жінок). Серед 29 домогосподарств, у яких принаймні один член сім'ї мав серйозні захворювання або особливі потреби, було зареєстровано 72 випадки. У 23 випадках на одне домогосподарство було зареєстровано більше одного серйозного стану здоров'я чи інвалідності (кілька осіб з інвалідністю на домогосподарство або особа з кількома інвалідностями). Відносно висока частка респондентів із кількома формами інвалідності в домогосподарстві свідчить про вищий ступінь уразливості та, відповідно, більшу потребу в додатковій спеціалізованій підтримці. З 72 зареєстрованих випадків осіб з важким станом здоров'я або інвалідністю 51 відсоток випадків були особами з хронічними захворюваннями або перебували на лікуванні (діабет, гіпертонія, артрит, ожиріння, рак), у 24 відсотках випадків були люди з вадами зору, 8 відсотків були людьми з труднощами при ходьбі або підйомі по сходах, 7 відсотків були вагітними або годуючими жінками, 4 відсотки були людьми з проблемами слуху, навіть якщо вони користувалися слуховими апаратами,

Діаграма 28: Респонденти, які подорожують у групі принаймні з однією людиною з уразливими можливостями (%)

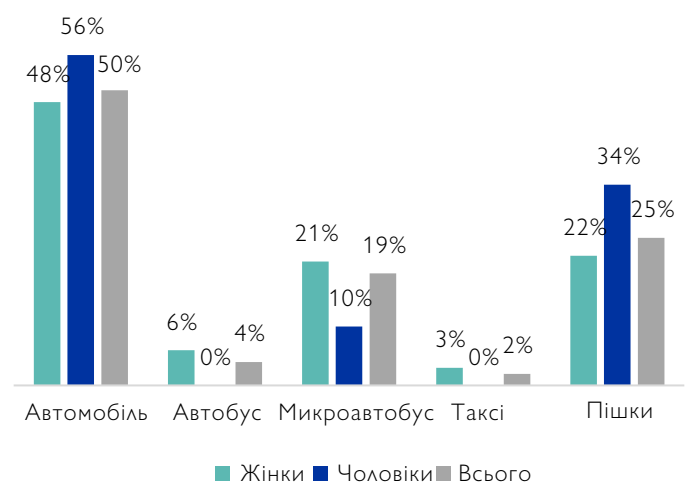

догляд за дітьми: 78 відсотків жінок, які подорожували групою, були принаймні з однією дитиною порівняно з 30 відсотками чоловіків. Серед тих, хто подорожував з дітьми, 39 відсотків подорожували з немовлятами (віком від 0 до 4 років). Двадцять шість відсотків подорожували принаймні з однією людиною похилого віку.

3% були люди з труднощами з самообслуговуванням, такими як миття тіла або одягання, а також інші 3% людей з труднощами в запам'ятовуванні чи концентрації.

Близько 50 відсотків усіх респондентів повідомили, що подорожують автомобілем, 25 відсотків — автобусом, мікроавтобусом або таксі, а майже 25 відсотків — що подорожують пішки. Розподіл за видами транспорту був схожим за статтю.

Діаграма 29: Розподіл респондентів за способами пересування, за статтю (%)

8. Методологія

Цей звіт ґрунтується на дослідженні моделей переміщення, потреб і намірів, проведеному Матрицею відстеження переміщення (МВП) МОМ в 11 країнах, включених до Регіонального плану реагування на Україну на 2023 рік: 6 сусідніх з Україною країн – Білорусі, Угорщини, Польщі, Республіки Молдова, Румунії та Словаччини – та інших 5 країн, на які особливо вплинуло прибуття біженців з України з початку війни в лютому 2022 року – Болгарія, Чехія, Естонія, Латвія та Литва. Аналіз, представлений у цьому звіті, ґрунтується на даних, зібраних у період із січня по березень 2023 року через мережу з понад 150 обліковців, з різними термінами та спеціальними інструментами опитування – залежно від контексту країни. Незважаючи на це, підхід до вибірки, основні визначення та особливості інструменту дослідження роблять набори даних на рівні країни порівнянними. Особисті опитування були проведені навченими обліковцями з повнолітніми біженцями з України та інших національних країн (віком від 18 років). Перед початком опитування МОМ навчила всіх збирачів даних щодо стандартів МВП, використання програми Kobo, підходу МОМ до захисту та допомоги мігрантам, етики збору даних та надання інформації та наявних механізмів направлення. До респондентів підходили у простому випадковому порядку вибірка обліковцями на обраному вході, виїзді, транзитні пункти та центри розміщення. У пунктах пропуску були опитані особи, які в'їжджали/виїжджали автомобілем, автобусом, пішки та потягом. Опитування було анонімним та добровільним. Опитування проводили лише за згодою припинити респондента. Респондент міг опитування в будь-який момент. Анкета була доступна українською, російською, англійською та румунською мовами. Бажану мову визначав опитуваний. Обліковець перевіряв усі відповіді на наявність систематичних проблем, і цей процес не виявив жодних проблем. У цьому звіті були враховані лише повністю завершені опитування.

Реалізація та обмеження на рівні країни

Структура вибірки не ґрунтувалася на підтверджених даних про біженців з України та громадян третіх країн, які в'їжджають через різні ПП або залишаються в різних регіонах (округах, районах) у кожній країні, де проводилися опитування. Це пов'язано з обмеженою доступністю порівнянної базової інформації в різних країнах. Географічне поширення розміщених обліковців та намчених місць охоплює більшість ключових пунктів прибуття, транзиту та призначення. Хоча результати не можна вважати репрезентативними, внутрішня узгодженість даних у кожній країні та на регіональному рівні передбачає, що результати поточної бази вибірки мають практичне значення. Хоча було зроблено всі спроби зафіксувати всі типи прибуття на ПП, оперативна реальність польової роботи зіткнулася з різними рівнями доступності ПП та інших місць транзиту та перебування, а також різною доступністю можливих цільових осіб, щоб комфортно провести 10-20 хвилин відповіді на запитання анкети залежно від поєднання особистих умов. Наприклад, легше опитувати осіб, які подорожують автобусами та іншими видами групового транспорту, ніж тих, хто їздить на приватних транспортних засобах, які, як правило, швидко проїжджають транзитом через ПП і їдуть далі. Інші фактори, більш пов'язані з умовами в конкретному місці та періоді – організаційні зміни в зонах в'їзду та транзиту від національних органів влади, погодні умови, також грають важливу роль. У Республіці Молдова DTM вперше було активовано в березні 2022 року. У період з 1 січня по 31 березня 2023 року 4 обліковці (всі жінки) зібрили 421 дійсне опитування у двох місцях: Окниця (на півночі) та Штефан-Воде (на південному сході).

DTM

Матриця відстеження переміщень (DTM) являє собою систему для відстеження та моніторингу переміщень та мобільності населення. Форму опитування було розроблено для виявлення основних моделей переміщення – країни походження та регіону – для біженців будь-якої національності, які біжать з України через війну. Він фіксує демографічні профілі респондентів та групи, з якою вони подорожують, якщо такі є; він запитує про наміри щодо передбачуваного кінцевого пункту призначення та перспектив перебування в країні опитування/першого прийому; він збирає інформацію про набір основних потреб, які респонденти назвали нагальними на момент інтерв'ю.

З початком війни в Україні кілька інструментів DTM MOM було розгорнуто в сусідніх з Україною країнах та інших країнах, особливо порушених новим прибуттям мігрантів та біженців з України.

Для отримання додаткової інформації, будь-яких, потреб див. у: <https://dtm.iom.int/responses/ukraine-response>

DTM є частиною Інституту глобальних даних MOM.